
[ANATEMATYZOWAĆ *vb impf*

praet 3 sg m anatematyzował.

Sł stp, Cn brak.

praw. Rzucić klątwę; uroczyście wyklinać ze wspólnoty chrześcijańskiej [anathematizare Łac sr]: Ktoż z temi heretykami woynę wiodł: [...] kto ie sądził y ánatematyzował: kto ná nie Koncylia íkładał: Izali nie Papieże Rzymłcy *SkarKaz* 64a.

KK